

ACC. N:R M. 14079: 1-2.

Landskap: *Hälsland* Upptecknare: *Gunnilla Månsson, Lund*
Härad: *Lönnersjö* Berättare: *Lovisa Bengtsson*
Socken: *Breared* Berättarens yrke: *småskoleläroarinna*
Uppteckningsår: *1956* Född år *1881* i *Lillaared, Breareds sock.*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Hemmets prydnade. s. 1.
Klockringning. s. 2.
Kyrktågning. s. 2.

LNF 49.

ACC. N:R M. 14079:/

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

På midsommarafton lövade man allmänt inomhus med lönn, bok och ek, ej björk. Var det kala timmerväggar stack man riset var det fick fäste, annars bakom kakelugnen och kring spisen.

Jord- och stengolv enades varje lördag, men ej brädgolv. Då la man också nytt granris vid trappen. Till jul sattes enar på båda sidor om trappan. Före min tid la de till julen halm på golvet för gäster som ville övernatta.

Golven skurades med halmviska och sand. Hemma hade vi jämt tras mattor på golvet. Kyrkegången var täckt av halmmattor i min barndom.

Här lever den seden kvar att man repar enris eller sätter ut enebuskar på vägen framför sitt hus när någon bekant är död. På enet lägger man ett kors av blommor.

Vi hade tapeter hemma och inga särskilda väggprydnader. Men i granngården drog de stugan till jul.

Dukar förekom bara vid högtidliga tillfällen. Då kunde man lägga på en hemvävd drällduk. Till jul tog man fram ljusstakar av malm och av järn.

Hemma hade vi fotogenlampor, men på många ställen använde de i min barndom ännu stickedallor.

Vi tog ofta in blommor i vas, t.ex. Johannesört, prästkrage och rosor. Pelargonian var en vanlig krukväxt, och i varje hem fanns en myrten, som skulle vara till brudkronan. - Sticklingar skulle man stjäla, nu som då.

Några speciella prydnadssaker har jag inte minne av. Vi brukade torka darrgräs och sätta i vas.

ACC. N:R M. 14079:9.

Solringningen eller böneringningen är en gammal företeelse, som ännu lever kvar i Breared. Förr ringdes det både morgon och kväll, numera bara vid solnedgången från 1 maj till 30 september.

Kyrkotagning skedde här så sent som för femton år sedan. Vid kyrkotagningen brukade en penninggåva överlämnas till kyrkans prydande. Den kungjordes från predikstolen. Ursprungligen skulle hälften tillfalla de fattige och hälften kyrkan.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND